

den kan faae den Bøgt, at den bør være tilstrækkelig til at opveie de modsatte Grunde og bør være tilstrækkelig til, at Forbudet længere opretholdes. Jeg ønsker derfor, at de ærede Herrer stemme for Forslaget, saaledes som jeg har tilladt mig i Forening med to andre Medlemmer at formulere det, og det er mit alvorlige Ønske, at ikke alene de, der maaste i politisk Henseende staa mig nærmest, stemme derfor, men ogsaa andre ærede Herrer. Dem, der virkelig ønske et reelt Udbytte af denne Sag og at give en aldeles utvetydig Tilkjendegivelse i saa Henseende, og hvem det væsentlig er om at gjøre reelt at faae Forholdene, saaledes som de nu ere tilstede, forandrede i den Retning, at Forbudet hæves, beder jeg om at stemme med mig, fordi jeg tror, at vi paa denne Maade bedst kunne naae dette Formaal. Og, Herre Gud! saa kunne de for denne Gang nok lade det Andet ligge, at udtale en absolut Dadel over Ministeriet. Der har været Leiligheder nok dertil, og det skulde være høist beynderligt, om der ikke i de kommende Dage skulde igjen blive Leilighed nok dertil. Desuden er det jo vitterligt for os Alle, og der er Ingen, der tvivler om, at det store Flertal i Thinget er imod Ministeriet og ønsker at anvende forskjellige Midler for at fjerne det. Men er det dem virkelig om at gjøre i denne Sag at faae et reelt Udbytte, lad saa være med det Andet for denne Gang og stem ganske tydeligt og klart Ja eller Nei; siig: Vi ønske Opretholdelse af Forbudet, eller: Vi ønske ikke Opretholdelse af Forbudet; saa have De i alle Tilfælde lagt en aldeles reel Tilkjendegivelse for Dagen, og saa tør man vistnok ogsaa antage, at Regjeringen og specielt den høitærede Indenrigsminister vil tillægge denne reelle Udtalelse en virkelig Betydning. Jeg opfordrer altsaa ærede Medlemmer til at stemme med mig.

Mourad: Det forekommer mig, at der falder dadlende Uttringer nok mod Ministeriet, saa at man behøver ikke som det ærede Medlem at søge en Dadel, hvor der efter min Opfattelse ikke er Tale om Dadel, søge en Fornærmelse, hvor der, som sagt, ikke engang er Tale om Dadel. Hvis Forslaget var gaaet ud paa at udtale, at Ministeriet har savnet Besøielse til at opretholde Forbudet, gif det paa Fortiden, paa en af Ministeriet foretagen Handling, og udtalte en Misbilligelse deraf; men Forslaget gaar jo ikke paa Fortiden, det gaar paa nærværende Dieblif, det siger, at Ministeriet savner Besøielse til at opretholde Forbudet, og i den Henseende er der jo i Grunden den bedste Overensstemmelse mellem For-

slagsstillerne og Ministeriet. Den høitærede Indenrigsminister har jo selv udtalt, at han er tilbøielig til at hæve Forbudet; han har ikke alene udtalt en Tilbøielighed dertil; men han har truffet en hel Del Forberedelser dertil, saaledes at vi altsaa efter den høitærede Ministers Udtalelser maa vente, at det kan ske, hvad Dag det skal være, og jeg er overbevist om, at vi komme ikke til 1ste November, uden at Forbudet er hævet. Hvad der foranledigede mig til at tiltræde Forslaget, var den Udtalelse af den høitærede Indenrigsminister, at han af Hensyn til dem, der havde kjøbt Kvæg dyrt, ønskede at udsætte Ophævelsen af Forbudet noget. Det er denne Udtalelse, der har foranlediget mig til at tiltræde det. Søvrigt, i Alt, hvad der angaar Fortiden, hvorom der har dannet sig forskjellige Meninger, tiltror jeg mig ikke Sagtyndighed nok; men jeg anser Ministeriet for uberettiget til af Hensyn til dem, der have kjøbt dyrt, at udsætte Ophævelsen af Forbudet. Der er forskellige Forhold, som der maa tages Hensyn til; det forrige Føderaar var meget slet, saa at man maatte indskrænke Kvægholdet, men i nærværende Aar er Foderet meget rigelig tilstede, og Mange finde derfor Anledning til at udvide deres Kvæghold. Derfor er det af Bigtighed, at Forbudet hæves snarest muligt, uden Hensyn til, om der er Nogle, der have kjøbt dyrt. Det er af Hensyn dertil, at jeg har været med til at stille Forslaget. Der er, som sagt, ikke deri Spor af Dadel med Hensyn til Fortiden eller kun af Misbilligelse; men det er kun en Udtalelse: Hæv det snarest muligt og bryd dig ikke om, at Nogle, som have kjøbt dyrt, hellere ønske, at det bestaar.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg betragter egentlig denne Forhandling som, jeg kan sige, næsten udelukkende angaaende et indre Folkethingsanliggende. Jeg havde derfor ikke tænkt paa i nogen væsentlig Maade at deltage i Debatten, og jeg skal derfor ogsaa gjøre det saa kort som muligt. Jeg vil dog sige, at i det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem, der er Ordfører for Forslagsstillerne af Forslaget til Beslutning, gjordes Sagen til Gjenstand for en Dmtale, som overraskede mine dristigste Forventninger. Vi have nu behandlet denne Sag saa grundig og gennemgaaende og i saa langt et Tidrum, at der ikke blot har været Leilighed, men ogsaa al Opfordring til at gaa grundig tilbunds i Sagens virkelige Sammenhæng, at man skulde tro, at et saadant Foredrag paa denne Tid, saa langt fra de Begivenheder, der have givet Anledning til,